

NIEUWSBRIEF

'MGR. SCHRAVEN EN GEZELLEN'

jaargang 7, nummer 30

maart 2014

Uitgave van de 'Mgr. Schraven Stichting'

OPSPORING TEN EINDE

EEN WONDERLIJKE ONTMOETING

Bij binnenkomst van de gedenkkapel in Broekhuizen vorst valt meteen op hoe een van de schilderijen van de martelaren geen gezicht heeft. Het gaat om de oud-officier van het keizerlijke Hongaars-Oostenrijkse leger Antoon Biskupits die bij de gevangenneming van bisschop Frans Schraven moedig voor hem opkwam. Hij was in Chengtingfu om het orgel in de kathedraal te

stemmen/repareren en kon vanwege het oprukkende Japanse leger niet terug naar Peking.

De afgelopen jaren is op verschillende manieren geprobeerd zijn familie in Bratislava (Slowakije) te achterhalen. Zonder succes. Totdat begin januari ineens een mail binnenkomt bij de Mgr. Schraven Stichting van een persoon die op Google op zoek is geweest naar zijn familie. Wat een verrassing om de naam van zijn oudoom aan te treffen op de website van de Mgr. Schraven Stichting. Snel volgt er contact en enkele dagen later komt er een foto binnen van de knappe jonge militair Antoon. Het mailcontact krijgt een vervolg in een persoonlijke kennismaking met de afzender van de mail de heer Jef S.

Bij het openen van de deur klinkt het meteen: 'Dit is een bijzondere

ontmoeting'. Ja wederzijds. In de deuropening staat een sympathieke en innemende persoon. En hij spreekt zowaar Nederlands, want hij woont nota bene in België! Hoe dat zo kan legt hij meteen uit. Zijn oma is een zus van Antoon. Zij trouwde en woonde in Boedapest (Hongarije). Na de Eerste Wereldoorlog worden Hongaarse kinderen op vakantie naar België gestuurd. Drie van haar kinderen komen zo in Lier terecht in verschillende gezinnen. Als haar man op zeer jonge leeftijd sterft en zij met vijf kinderen achter blijft van wie de jongste 1,5 jaar is, wordt besloten dat de drie kinderen in België in pleeggezinnen worden opgenomen. Later krijgen ze de Belgische nationaliteit. 'Moeder is in de dertiger jaren twee keer in België op bezoek geweest bij gelegenheid van de plechtige communie van een van haar kinderen'. 'Tot de zestiger jaren was er enkel contact per brief tussen België en Hongarije. Daarna zijn de bezoeken over en weer mogelijk, zij het eerst met de nodige moeilijkheden'. Bij een van die gelegenheden toont een oudoom in Boedapest een kaartje van Antoon uit China. Van familie in Slowakije weet de gast al helemaal niets. Hij toont zich uitermate verbaasd in het archief van de Schraven Stichting te ontdekken dat zijn oma meer broers en zussen heeft gehad dan alleen Antoon en twee zussen. 'In de familie was bekend dat oudoom Antoon naar China was getrokken maar men meende dat hij naar Japan was gegaan en hoe hij gestorven was, bleef altijd een raadsel'. Er blijven nog veel vragen over: wat heeft oudoom Antoon in China gedaan tussen 1914 toen hij door het Japanse leger werd gevangen genomen en zijn dood in 1937 met bisschop Schraven. Is hij daar getrouwd geweest? Hoe dat te achterhalen. Is er iets te vinden in Chinese archieven? 'Ik heb vroeger voor Philips gewerkt en ben zeker 25 keer in China geweest. En dat er een monument staat waarop de naam van mijn oudoom gegraveerd staat. Had ik

dat toen geweten!'. Er zijn nog een aantal oude foto's van familie in zijn bezit en die worden op de computer getoond. Mooie mensen met een uitstraling, gekleed in fraaie kleren van begin 20ste eeuw.

De heer Jef S.

Jef is verbaasd dat zijn oudoom wordt voorgedragen voor

een zaligverklaring. Hij laat zich uitvoerig informeren over het dossier voor de zaligverklaring dat onlangs is afgesloten.

Natuurlijk gaat hij de gedenkkapel in Broekhuizenvorst waar ook zijn oudoom herdacht wordt bezoeken, maar eerst wil hij zijn broers en zussen in België laten weten wat hij tijdens het bezoek allemaal gehoord heeft. Bijna teveel om te bevatten. En misschien kan toch nog familie in Slowakije worden opgespoord... Opnieuw kun je verbazing op zijn gezicht te lezen als hij hoort dat het stripboek van de hand is van een Belgische striptekenaar en nog wel in Turnhout gedrukt is, waar hij woont.

Gewapend met de nodige stripboeken en documenten wordt afscheid genomen. Werkelijk een wonderlijke ontmoeting.

Kunstenaar Jan Haen toont zich meteen opgetogen dat hij eindelijk het portret van Antoon Biszkupits kan afmaken. Eindelijk krijgt het schilderij in de gedenkkapel van de gezichtloze Antoon een gezicht.

HOE WERDEN SCHRAVEN EN GEZELLEN VERMOORD

Na hun dood werd snel duidelijk dat ze verbrand waren. Maar wat ging er aan vooraf? Werden ze eerst met vuistslagen omgebracht? Werden ze eerst doodgeschoten of werden ze eerst met bajonetten doorstoken en levend in het vuur gegooid? Deze drie mogelijkheden worden aangegeven, maar wat is het meest waarschijnlijke?

Over groepen mensen doden via vuistslagen wordt weinig gevonden in andere bronnen. Er werden bij de plek van de moord kogelhulzen gevonden. Dat zou er op kunnen wijzen dat ze eerst werden doodgeschoten, maar die werden na twee dagen van gevechten over en weer overal in de stad gevonden. Als de duisternis viel staakte de gevechten. Bij gewerschoten in de nacht zouden mensen gealarmeerd zijn en erover verteld hebben. Daarover staat nergens iets geschreven.

Over de wijze waarop het japanse leger Chinezen vermoordden schrijft de beroemde Duitser John Rabe in zijn dagboek in de stad Nanking in december 1937.

Ongeveer 200 voormalige soldaten in Nanking zijn niet doodgeschoten, maar met bajonet om het leven gebracht. 'Ze geven nu de voorkeur aan die methode, omdat wij vreemden (buitenlanders) bij machinegeweervuur onze oren spitsen en informeren naar de schietpartij'.

In Chengtingfu werd na de moord veel bloed gevonden en christenen sleepten

zakken met zand en stenen met bloed weg, zo kan worden gelezen. En dat 5 weken later! Hoe de Japanners te werk gingen, kunnen we elders lezen.

John Rabe schrijft in zijn dagboek: *'De berichten die we vandaag van verschillende kanten ontvingen zijn zo schrikbarend dat ik ze nauwelijks op kan schrijven... 50 Chinezen werden weggevoerd.. Ze werden naar een leeg huis gebracht en beroofd van al hun waardevolle spullen en hun kleren en volkomen naakt in groepjes van vijf personen aaneen gebonden. Toen staken de Japanners een groot houtvuur aan op de binnenplaats, brachten de groepen een na een naar buiten, staken met bajontten toe en gooiden ze levend in het vuur... Dit bericht hebben we telkens van verschillende kanten gehoord'*. En verder:

'Een andere groep, groter dan de vorige, schijnt op de dodenakkers ten westen van de stad op dezelfde wijze met bajonetten te zijn dood gestoken.'

Uit het boek: John Rabe: 'Der gute Deutsche von Nanking' 2009

Na de moord op bisschop Schraven cs. werd ijzerdraad gevonden waaruit blijkt

dat ook zij aaneen gebonden zijn geweest. Frans Schraven werd door het 6de Japanse leger vermoord, dat twee maanden later ook actief was in Nanking.

Zouden ze daar anders te werk zijn gegaan?

We mogen met grote zekerheid zeggen dat onze martelaren met bajonetten zijn doorstoken en levend op het vuur zijn gegooid. Een gruwelijke dood.

Overblijfselen na de moord: nr 9 is ijzerdraad waarmee handen en voeten gebonden werden. Nu nog te zien in het

Moederhuis van de Lazaristen te Parijs.

DOSSIER VOOR ZALIGVERKLARING NAAR ROME

In tegenstelling tot andere berichten is het dossier voor de zaligverklaring eind

januari afgeleverd bij de nuntiatuur van de H.

Stoel in Den Haag. Men was graag bereid het

dossier, bestaande uit vier stevige pakken in

ontvangst te nemen. Men kende het verhaal.

Het 'moederdossier' bevindt zich in de kluis van

bisschop Wiertz in Roermond. Twee kopieën zijn naar Rome gegaan. Hier volgt een kleine reportage.

Pater Wiel Bellemakers overhandigt het dossier. De vier pakken voor Rome.

AANDACHT VOOR MARTELAREN IN CHINA

(上接 05 页)

海内外宗教界 抗议安倍参拜靖国神社

荷兰“文教和主教基金会”继续与中国人民同行，谴责安倍的不义行径。

安倍晋三参拜靖国神社的当日，该基金会与荷兰年之间的假期，正在荷兰的“文教和主教基金会”也开展了类似活动，发函给世界各地的主要新闻媒体，在荷兰文坛造反派面除主义参拜靖国神社的同时，“文教和主教基金会”也发表一知半解文和主教站在受害的中国人民一边，继续与中国人民同行，谴责安倍的不义行径。督促日本领导人早日向受害国和人民公开道歉。

《抗议声明》指出，靖国神社供奉着日本军国主义的亡灵，其中就有在第二次世界大战期间死伤的日本士兵，而他们的死是侵略战争的结果，其中之一的日本军官 Tani (即臭名昭著的日本侵华陆军中将野田广荣中将)，就是当年在中国谋杀文教和主教及其 8 位同伴的罪魁祸首。二战结束后，安普在明知道野田中将法被判处死刑，数千具在中国犯下的难以数计的罪行，1947 年，在东京公开场合，如今安普以此方式来向这些土高表示敬意，无疑是向死者的亡灵致敬，也是对受害的中国人民的当一面。

抗日战争期间，文教和主教曾在河北正定县的教堂，收容了上万难民。1937 年 10 月 9 日，文教和主教应邀出席了日本使馆的宴会，宴会上安普向中国和平赎罪日本的要求，因而与其 8 位同伴一起被日军枪杀。为保护中国妇女团体，文教和主教基金会《抗议声明》说：“此后，日军一直不愿意为此承认错误，并由此引发了国际和荷兰的冲突，而这样的态度迄今为止依然如故，很不幸的是，当今日本领导人还是不愿意为二战期间犯下的罪行承担责任。”“我们强烈谴责日本首相参拜靖国神社的作法，因为此举严重阻碍了和平与友好的进程。”

河北省宗教界人士：安倍晋三违反国际正义，挑战人类道德底线

11 月 10 日至 12 日，敬邀河北省十一届二次会议期间，宗教界委员对日本首相参拜靖国神社表示了强烈谴责和抗议，联名签署了《抗议书》。

《抗议书》说，作为受害国人民，河北省宗教界人士谴责安倍晋三的参拜行为。1937 年 7 月 7 日，日本军国主义侵略者发动“卢沟桥事变”，随即，河北省首先成为受到侵略的受害者，华北平原及冀鲁晋辽冀湘无数百姓被无辜杀害，一些宗教界神职人员死于人道主义立场，为保护妇女儿童等也受到了日军的野蛮欺凌和残忍的镇压杀害。日本军国主义分子杀害了许多中国人民造成了巨大伤害，制造了一个个惨绝人寰、震惊世界的惨案。

《抗议书》指出，虽然宗教倡导宽容，而作为世界领袖的现任执政者应该是知耻、寻亲、悔过、赔偿、道歉、承担责任，但他不思保持沉默，还应按良知和良知发出抗议声明，谴责昔日日军的野蛮侵略、杀戮行为，以及今日日本首相因美化侵略战争和违反国际正义及挑战人类道德底线的犯罪行为——参拜靖国神社。

《抗议书》表示：“我们呼吁安倍晋三首相正视历史，承担战争责任，向受害国人民尤其是国际安和宪章宪章的仁政真诚信，谋求和平，致力成为世界和平。”

1937 年 7 月，日本发动了全面侵华战争，日军占领平津之后，迅速攻陷保定，10 月 7 日建立正定县。大批天主教人士正定天主教教堂被毁。据 1946 年天主《救世报》记载，天主教会的遇难者在战争前一周就超过了四万，亲历此事的天主教老教徒回忆说，后来难民有好几万。

10 月 9 日早晨，国际联盟警察，日军从北门攻陷正定古城，占领天主小学，见人就杀，据《正定县志》载，日军 3 天之内在正定城内及近郊的 15 个村庄屠杀百姓达 1526 人。

9 月 11 日，十几名日本军人正定天主教堂，抢走了中国籍神父人，抢走了教堂内民众的财产。随后而去，不久一名日本军官向南满州省的文教和主教要，日本军官，拒不干扰教堂，并承诺将教堂予以保护，并给出了军票，但日本军官听说天主教教堂内藏有大批武器弹药后，便开始来第一批妇女，被文教和主教严厉拒绝。便开始第二批妇女，因五个日本军官到天主教堂内敲门，借口检查草火，实欲强奸妇女，在要强奸女被拒不开门，这几个日本

河北正定教堂惨案

□ 李晚晨 李圭奇

只好住下，不久，一帮警察的日军来到天主堂大门口，还有数位日本神社警察会来，天主教正定教区主教和贝德阿神父被带到教堂，二人被押到押于门前，日本军官向人放安餐，包了准备吃晚餐的文教和主教及 20 余位中外神父及修士，日军先绑了南满州省文教和主教，又绑了文教和主教，一位在此地服务的捷克籍神父也死在几文主教被绑，上帝保佑，他被绑时，教堂的钟声响起，利德神父、南满州省文教和主教、南满州省文教和主教、这三名神父被绑，日军把这三名神父绑起来后，在囚在房和押的二位神父共 9 人一同押走，当晚，他们正定天主教堂 300 米的木塔(天主堂塔)下被活活烧死。

而文教和主教是事件目击人，他说：“那些日子里，在教区范围内有几千名妇女，天主教在保护她们，因为不让日本人随意进入基督教会女性和儿童的地区，引起了日本人的愤怒，而杀害天主教及其同伴，在正定，妇女们到教堂避难，有些人要自杀，被警察杀害。”1946 年的天津《新报》报道此事人原忆说，当主教、神父被押走时，日军士兵曾命令用 300 名青年妇女来赎，不然，就没有命，文教和主教回绝说：“我是主教，就是死也不能答应。”山西商安地方教会的一位神父曾提到，日军来到他们教会神父的住宅时，要求提供女仆给他们，神父们拒绝了，日军问神父们：“你们不要忘记，在正定对天主教发生什么事！”

文教和主教，1873 年出生于荷兰，属北荷兰省·胡波因斯·拉特文 (Fransiskus Hubertus Schraven)，1893 年在 25 岁时成为天主教神父，奉命传教给当地已取了中文名字“李晚晨”，从 1920 年起，他担任正定教区(代牧区)主教，直至 1937 年被日军杀害。

河北正定教堂旧址。 李晚晨摄

In China werd voor het eerst sinds 1946 in een landelijke krant geschreven over het lot van bisschop Frans Schraven en gezellen. Een China deskundige reageerde op dit eerste bericht sinds 1946 in een Chinese krant na 68 jaar. “De Chinese documenten die gij me stuurde zijn INDERDAAD BELANGRIJK...DOORDAT ZE BEWIJZEN DAT NU OOK OFFICIEEL CHINA MGR SCHRAVEN'S OFFER WAARDEERT....Dat is heel speciaal, historisch!”

Opvallend is dat in het artikel een afbeelding van de kathedraal mét torens werd afgedrukt. De torens zijn na de communistische machtsovername volledig afgebroken. Het imponerende karakter is daarmee gebroken, alsof de kerk een nekslag kreeg. Vergelijk het maar eens met wat er nu nog van overgebleven is. Wat is de reden dat men juist de vroegere afbeelding gebruikte?

In tegenstelling tot de meeste kerken in China is de vroegere kathedraal niet

aan de kerk teruggegeven. Daarom staat de kerk er nu ontlusterd bij.

Het missieterrein werd militair terrein en daarmee valt het tegenwoordig onder het Ministerie van Oorlog.

Links de zijkant van een groot militair ziekenhuis. Bisschop Frans Schraven begon

ooit op die plek een hospitaal. Rechts van de vroegere kerk nog een oud gebouw uit de tijd van Frans Schraven.

Met dank voor deze foto uit 2012, aan de heer Harry Jaspers cm

REL IN CHINA ROND HET GRAF VAN BISCHOP FRANS GEURTS

Onder de kop: 'Rel tussen Chinese overheid en kerk over begrafenis van bisschop', verscheen op 18 december een bericht in de media over de overleden bisschop Paul Liu Jinghe van Tangshan, opvolger van bisschop Frans Geurts, neef en wijbisschop van Frans Schraven in 1921. Overleden op 92 jarige leeftijd weigerde het bisdom hem te begraven totdat de overheid het vroegere kerkhof zou teruggeven waar bisschop Frans Geurts in 1940 begraven was. Na de rouwdienst in de kathedraal reageerden 3.000 aanwezige gelovigen met een twee minutenlang applaus na de mededeling dat de begrafenis werd uitgesteld. Het was jarenlang de hartewens van bisschop Liu geweest om naast

zijn zeer gewaardeerde eerste bisschop van het bisdom Frans Geurts begraven te worden. Onderhandelingen door bisschop Liu zelf in eerdere jaren waren steeds op niets uitgelopen. Voor zijn dood had hij opnieuw zijn wens kenbaar gemaakt. Het kerkhof in Yungpingfu (het huidige Lulong) waar naast

bisschop Frans Geurts priesters, zusters en gelovigen werden begraven, werd in de 50er jaren na de communistische machtsovername verwoest. Het werd landbouwgrond. In 1993 kreeg bisschop Liu toestemming om Frans Geurts en andere geestelijken te herbegraven in een hoek van het terrein.

Na de rouwdienst voor bisschop Liu begon het diocees onderhandelingen met overheidsfunctionarissen, maar wees volgens zeggen een bod van 33.000 dollar af om ergens anders een stuk grond te kopen om bisschop Liu te begraven.

Onbekend is waarom de autoriteiten het kerkhof niet wilden teruggeven. Begin 80er jaren begon de overheid wel alle eerder in beslag genomen gebouwen aan de kerk voor de eredienst terug te geven, maar niet het kerkhof van Yungpingfu.

Na de rouwdienst werden alle geestelijken in hun parochie door functionarissen mee naar het buro van de staatsadministratie genomen en werden alle telefoons van priesters en zusters gecontroleerd. Ondertussen bewaakten in de kathedraal groepen gelovigen dag en nacht het lichaam van bisschop Liu in afwachting van een oplossing

Tijdens het Nederlandse bezoek aan bisschop Liu in 2009: op het maïsveld word precies gemeten waar het vroegere graf was van bisschop Frans Geurts. In een kring wordt er samen met bisschop Liu gebeden voor de overledenen.

Bisschop Liu kreeg zijn opleiding bij de Nederlandse Lazaristen in Yungpingfu. Hij kende ze na al die jaren nog bij name. Hij was één van de 3 priesters die in 1976 een verwoestende aardbeving overleefde die de stad Tangshan met de grond gelijk maakte met meer dan 240.000 doden als gevolg. Aan zijn Nederlandse bezoekers in 2009 vertelde hij juist die middag eerder dan normaal de porceleinfabriek, waar hij onder dwang werkte, te hebben verlaten om naar de tandarts te gaan. Onderweg zag hij gebouwen als een kaartenhuis om zich heen in elkaar storten. Later toonde hij zijn gasten het enorme park dat

was aangelegd boven op de puinhopen van de stad.

In 1981 werd hij na zijn vrijlating illegaal (dwz. zonder mandaat van de paus) tot bisschop gewijd, maar in 2008 als nog door de paus erkend. In 2010 weigerde hij deel te nemen aan een illegale bisschopswijding. Hij moet toen gezegd hebben: 'De tijden zijn nu anders. Op deze leeftijd zou ik niet opnieuw iets tegen mijn geloof in doen'. Er wordt gezegd dat de overheid hem daarvoor strafte en dwong tot aftreden.

Op kerstavond werd bisschop Liu alsnog begraven, maar niet op de door hem gewenste plek. De overheid had het bisdom voor het blok gezet: 'Ofwel een andere plek accepteren of helemaal niets'. De opvolger van bisschop Liu moest daarmee terugkomen op zijn eerdere uitspraak hem niet te zullen begraven totdat de overheid het betwiste stuk land had teruggegeven.

Bisschop Liu kende Frans Schraven goed en was vroeger bij diens bezoeken aan Frans Geurts zijn misdienaar geweest. In een brief over hem getuigde hij: 'Mgr. Schraven is een heilige'.

KENT PRESIDENT XI JINPING VAN CHINA HET VERHAAL VAN BISCHOP SCHRAVEN?

Eind maart maakt president Xi Jinping van China zijn eerste reis als president naar Europa om deel te nemen aan de Nucleaire Top in Den Haag met vele andere wereldleiders om te vergaderen over nucleair terrorisme. Naast Nederland zal hij daarna naar Frankrijk en Duitsland reizen en zijn reis afsluiten in Brussel. Europa is de belangrijkste handelspartner voor China en omgekeerd is China (na de VS) de tweede handelspartner voor Europa.

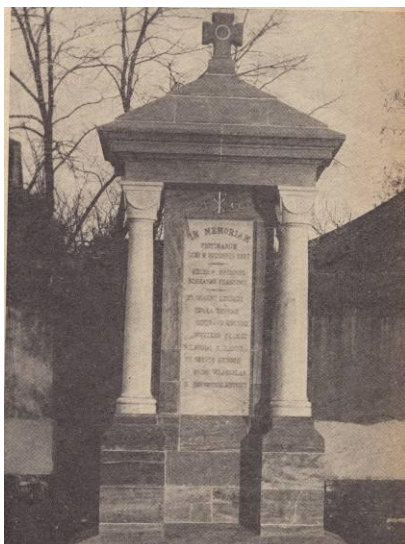
De Chinese president bezoekt het geboorteland van bisschop Frans Schraven, Antoon Geerts en Gerrit Wouters. Zou president Xi de geschiedenis van hun marteldood kennen? Een interessante vraag.

Een frappant feit is dat zij allen iets gemeen hebben. Ze woonden namelijk alle vier in dezelfde stad Zhengding, zij het met een groot tijdsverschil.

Wat president Xi daar deed werd onlangs gepubliceerd in het 'Dagblad Hebei' (zo heet de provincie waarin Zhengding en Beijing liggen). Het graafschap Zhengding kent een lange geschiedenis met een rijke cultuur. President Xi

begon zijn loopbaan in het graafschap Zhengding waar hij zich inzette voor de opleving van de streek. Xi was er van 1982-83 plaatsvervangend secretaris van de afdeling Zhengding van de Communistische Partij en daarna secretaris. Van 1983-1985 was hij de eerste volkscommissaris en eerste secretaris van het Partij Comité van het Departement Militaire Zaken van het Graafschap Zhengding. Hij gaf een prettige kantoorbaan in Beijing op om zichzelf in een onderontwikkeld graafschap te trainen door een eenvoudig leven te leiden. Drie jaar lang sliep hij op een afgesleten matras onder een militaire lappendeken. Net als iedereen wachtte hij in de rij voor zijn maaltijd en ging hij per fiets mensen bezoeken.

In deze tijd nam hij een reeks grote verantwoordelijkheden op zich zoals landbouwontwikkeling, cultuur, gezondheidszorg, opvoeding en gezinsplanning. Xi maakte indruk door zijn open geest, bereidheid tot hervorming, toegankelijkheid, bescheidenheid, praktische instelling en wijsheid. Xi loste het probleem van het voedseltekort op door een verdubbeling van de landbouwopbrengst. Hij benadrukte het vasthouden aan de traditie van 'waarheidsvinding op basis van feiten'. Hij nodigde intellectuelen en ingenieurs uit om te komen werken in het graafschap en de economische groei te bevorderen. Hij stimuleerde het toerisme o.a. door zich te beijveren voor de TV opnames in het graafschap Zhending van het klassieke Chinese drama : 'Droom van Rode Huizen'. Het succes van deze TV serie gaf in China bekendheid aan Zhengding en bevorderde het toerisme flink. Ook stimuleerde hij een beter leiderschap in het graafschap.

Links het monument zoals de Japanners het lieten oprichten in 1938.

Rechts zoals het na de culturele revolutie werd herbouwd door de overheid.

Was de huidige president Xi daarbij betrokken?

Uit het bovenstaande bericht blijkt dat president Xi tussen 1982 en 1985 in Zhengding werkzaam was. Zijn betrokkenheid bij militaire zaken in het graafschap zal hem zeker ook naar het vroegere missieterrein van bisschop Schraven hebben gebracht dat men tot militair terrein had gemaakt. Zal hij daar voor de vroegere kathedraal ook de twee monumenten hebben zien staan? Onmogelijk er te passeren zonder het te zien. Of is het misschien anders? Tijdens de Culturele Revolutie werd in China alles wat met kerk te maken had verwoest. Ook de twee monumenten, maar merkwaardig genoeg werden ze later herbouwd door de lokale overheid. Zou president Xi hierbij een rol hebben gespeeld?

Wie zal het zeggen? Konden we het hem in Den Haag maar eens vragen!

Bezoek gedenkkapel: Voorlopig is de gedenkkapel nog niet elke dag open. U kunt de kapel wél bezoeken op afspraak. Neem gerust contact op met rondjekapel@gmail.com.

Secretariaat Mgr. Schraven Stichting: Kloosterstraat 54, 6369 AE Simpelveld
tel. 045-544 54 19

Email: info@mgrschraven.nl Website: www.mgrschraven.nl

Facebook: www.facebook.com/mgr.schravenstichting

Bankrekening Mgr. Schraven Stichting: nummer 1481 75 341 Rabobank te Venray.

Voor betalingen buiten Nederland: IBAN nummer:

NL74RABO0148175341 BIC code: RABONL2U Voorzien van de

ANBIstatus

